

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และทำให้เกิดความกระจ่างชัดเจนในความแตกต่างที่มากมายระหว่างภพขณะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา (ที่เกี่ยวข้องกับภพขณะจันมาซมี)
- คำถาม:** บราห์มาบาสนทนาเรื่องใดกับตนเองและท่านประหลาดใจกับอะไร
- คำตอบ:** บราห์มาบาคุยกับตนเองและพูดว่า พ่อไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้นกับพ่อ พ่อลืมชีพบาบาครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่ใช่ว่าพ่อจดจำท่านเมื่อท่านเข้ามาและก็ลืมท่านเมื่อท่านจากไป พ่อคือลูกของท่าน พ่อลืมที่จะจดจำท่านได้อย่างไรเล่า พ่อจะจดจำบาบาเมื่อท่านเข้ามาท่านนั้นหรือ บราห์มาบาบาประหลาดใจอยู่เรื่อยๆ เมื่อท่านพูดคุยกับตนเองเช่นนี้
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายเพียงหนึ่งหยด

โอมชานติ ชีพบาบานั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งว่า ใครคือพระเจ้าของกิตะ เพราะบาร์ตอยู่ในความมืดมิดของความไม่รู้ในเวลานี้ นี่เรียกว่าเป็นความมืดมิดที่สุด ความมืดมิดของความไม่รู้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีแสงสว่างแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวที่มนุษย์ยอมรับว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ อัจชะ หากท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะได้รับสิ่งใดจากท่าน ลูกได้รับน้ำจากแม่น้ำ ดังนั้นผู้คนจึงอาบน้ำมากมาย ลูกจะได้รับอะไรจากมหาสมุทรแห่งความรู้ หยดเดียว! พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อจะให้หนึ่งหยดแก่ลูกๆ อะไรคือหนึ่งหยดนั้นเล่า พ่อเพียงแต่บอกลูกว่าพ่อคือพ่อของลูกและลูกต้องจดจำพ่อ จงมีสำนึกว่าลูกกำลังกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูก มหาสมุทรแห่งความรู้จะส่งลูกไปสู่ดินแดนสุขาดี ไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นภายในหนึ่งวินาที ท่านให้เทพนิมิตแก่ภพขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน มนุษย์ให้ดริชตีแก่กันเมื่อพวกเขาเผชิญหน้ากัน บาบาประทานนิมิตแก่ภพขณะที่ลูกนั่งอยู่บ้าน ด้วยการได้รับเพียงหนึ่งหยด ลูกก็จะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกไปสู่ดินแดนสุขาดี เวลานี้พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่าพระเจ้าของกิตะคือใคร ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตน มนุษย์ร้องเพลงสรรเสริญนี้ให้กับศรிகฤษณะ ในเวลานี้ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าศรிகฤษณะไม่ได้พูดความรู้ ก่อนอื่น พวกเขาจะพูดว่าภพขณะถือกำเนิดจากครรรค์มารดาในดินแดนของคันส์ แล้วก็จะมีความเสี่ยงว่าผู้ที่จะฆ่าคันส์ได้มาแล้ว ลูกเข้าใจว่าเหล่านั้นทั้งหมดคือปีศาจ พวกเขาแสดงให้เห็นการกำเนิดของภพขณะ เพื่อแสดงการทำลายล้างดวงวิญญาณบาปเช่นคันส์ จาราชันทา อาคาสูรและ บาคาสูร ดังนั้นศรிகฤษณะจึงถือกำเนิด อย่างไรก็ตามเขาคือเด็กเล็กๆ แล้วเขาให้ความรู้เมื่อใดเล่า พวกเขาแสดงให้เห็นศรிகฤษณะอยู่ในสนามรบในรูปแบบที่เป็นผู้ใหญ่ พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นทารก จริงๆ แล้ว หลังจากการเกิดของศรικฤษณะพวกเขาก็แสดงให้เห็นการเกิดของกิตะ บางทีภพขณะอาจเคยให้ความรู้เมื่อเขาเติบโตขึ้นอีกเล็กน้อย พวกเขายังแสดงให้เห็นการเกิดของภพขณะ เวลาที่เขาเกิดในช่วงกลางคืน ที่นี้ลูกได้เห็นว่ชีพบาบาเข้ามาในฝัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านเข้ามาเมื่อใด ชีพบาบาไม่ได้กลายเป็นเด็ก ท่านมาเมื่อผู้นี้แก่ชราและถึงวัยปลดเกษียณ ไม่มีวันที่ระบุว่าคุณมาเมื่อใด มีเวลาและวันที่ระบุไว้สำหรับภพขณะ และเขาถือกำเนิดผ่านครรรค์ ที่นี้ชีพบาบา คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ต้องเป็นเด็กทารกแล้วเจริญเติบโตก่อนที่จะให้ความรู้ ภพขณะเป็นมนุษย์ ไม่มีมนุษย์ที่จะถูกเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ภพขณะกำเนิดในสวรรค์ เขาไม่อาจสอนราชาโยคะให้ใครได้ เพราะเขาเองเป็นราชา ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไร้ตัวตนมาและสอนราชาโยคะอย่างแนนอน ท่านชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา มีความแตกต่างในความหมายของกลางคืนและกลางวันที่มีขีดจำกัด กับกลางวันและกลางคืนที่ไร้ขีดจำกัด นี่คือการบรรจบกันเมื่อกลางคืนของบราห์มาสิ้นสุดลงและกลางวันของบราห์มาเริ่มต้นขึ้น นี่คือกลางวันที่มีขีดจำกัดเมื่อมีความมืดมิดของความไม่รู้ ในยุคทองมีแสงสว่าง ไม่ใช่เรื่องของกลางวัน พวกเขาเฉลิมฉลองการเกิดของภพขณะในเวลากลางวัน นั่นมีขีดจำกัด แต่สิ่งนี้ที่ไร้ขีดจำกัด พ่อพูดว่า ไม่มีวันที่หรือเวลาระบุว่าพ่อมาเมื่อใด ภพขณะและรามาลา มีวันที่และเวลาระบุไว้เมื่อพวกเขามา มีเพียงสองสิ่งหลัก เวลานี้เทศกาลแห่งการเกิดของภพขณะกำลังจะมาถึง และลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าภพขณะคือเด็กเล็กๆ กลางคืนและกลางวันของบราห์มาได้รับการจดจำ ภพขณะอยู่ในกลางวันของบราห์มาและบราห์มาอยู่ในกลางวันของบราห์มา บราห์มาคือผู้ที่จะเป็นภพขณะในเวลาต่อมา ไม่อาจพูดได้ว่า กลางคืนของภพขณะและกลางวันของภพขณะ พวกเขาเชื่อว่าภพขณะคือพระเจ้าและเขาปรากฏอยู่ทุกหนแห่ง ดังนั้นลูกจึงต้องอธิบายแก่พวกเขาเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า การเฉลิมฉลองของท่านคือการเกิดของชีวาหรืออาจเรียกว่าเป็นกลางวันของชีวา (ชีพราตรี) ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ลูกต้อง

แม่นยำที่จะใช้คำว่า ชีพขันธ์นี้ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ท่านเข้ามาในร่างที่ธรรมดา มีแปด
รุ่น ของกฤษณะ ในวัยเด็กของเขา เขาชื่อโมฮัน (ผู้ที่ดึงดูดผู้อื่น) หรือกฤษณะ เช่นที่มีเจ้าชายแห่งเวลส์ ทำนองเดียวกันมี
บัลลังก์แรกของอินทราพัสต์และเขาชื่อเจ้าชายแห่งอินทราพัสต์ จากเจ้าชาย เขาจะกลายเป็นราชา ไม่ได้ใช้ชื่อกฤษณะ เขา
ได้รับการจดจำว่าเป็นจักรพรรดิ ศรีลักษมีและศรีนารายณ์เป็นที่รู้ว่าเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี คำว่า 'ราชา' ถูกใช้ใน
ภาษาอังกฤษ จริงๆแล้วควรเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ไม่ใช่ว่านารายณ์ให้ความรู้ เมื่อกฤษณะแต่งงาน เขากลายเป็น
ศรีนารายณ์ ชื่อของชีวา มหาสมุทรแห่งความรู้นั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง ท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น พาหนะของท่านมีขนาดใหญ่
โต ท่านเริ่มที่จะให้ความรู้พื้นที่ที่ท่านมา บราห์มาผู้นี้ไม่รู้สิ่งใดเลย นี่เป็นที่เข้าใจว่าชีวาเข้ามาในผู้นี้และกำลังประทาน
นิมิตและให้ความรู้ เริ่มแรกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของนิมิตและความรู้ บาบาส่งปันประสบการณ์ของท่าน ในตอนเริ่มต้น
เมื่อท่านไปที่พาราณสี ท่านเคยวาดวงกลม ฯลฯ บนกำแพง แต่ก็ไม่ได้เข้าใจว่าวงกลมเหล่านั้นคืออะไร ราวกับว่าผู้นี้กลายเป็น
เด็กทารกไปแล้ว เขาเกิดใหม่ บางคนพูดว่า บาบาสันคือลูกอายุ 8 หรือ 10 เดือน พ่อเองก็เคยกลายเป็นเด็กเช่นกัน
ตอนแรก พ่อไม่เข้าใจสิ่งใด ประเด็นของความรู้เป็นสิ่งที่ใหม่ พ่อเคยนั่งและเขียนทุกสิ่ง เวลานี้ ขณะที่ศึกษาสิ่งเหล่านี้
ทั้งหมดเวลาก็ผ่านไปหลายปีแล้ว เดียวนี้ฉันเข้าใจสิ่งที่พ่อกำลังสอนแล้ว ลูกๆต้องอธิบายเกี่ยวกับเทศกาลกฤษณะชยันติ
รูปภาพพวกนั้นลูกต้องแม่นยำอย่างสิ้นเชิง ยังมีรูปภาพของบราห์มาอยู่ในภาพต้นไม้ด้วย ผู้นี้จะรับประทานเนย เนยของ
อำนาจการปกครองโลก กฤษณะมาพร้อมกับรางวัลของยุคทอง ศรีกฤษณะคือเจ้าชายคนแรกของยุคทอง และลูกๆของเขา
จะกลายเป็นเจ้าชายด้วยเช่นกัน นั่นคือรางวัลของเขาที่ไม่มีในยุคเหล็ก ดังนั้นใครสร้างรางวัลของสุริยวงศ์นี้เล่า จดจำกัน
ว่าเมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้นมา ความมืดมิดของความไม่รู้ก็หายไป ชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมา
แล้วและกำลังก่อตั้งสวรรค์ ลูกต้องอธิบายความแตกต่างนี้ กฤษณะจะพูดก็จะได้อย่างไร เขาคือเด็กเล็กๆ เขาเข้ามาสู่ครรภ์
มีการแสดงให้เห็นว่าคันส์และจาราชันธา ฯลฯ ปรากฏอยู่ในเวลาเดียวกับเขา จริงๆ แล้ว ปีศาจไม่อาจอยู่ที่นั่นได้ พวกเขา
แสดงให้เห็นสงครามระหว่างปีศาจและเหล่าเทพ แน่แน่นอนว่าปีศาจต้องปรากฏในตอนจบของยุคเหล็กและเหล่าเทพจะ
ปรากฏในตอนเริ่มต้นยุคทอง ไม่มีสงครามระหว่างสองกลุ่มนี้ แน่แน่นอนว่ามีสงครามมหากาณะ แต่เหล่าเทพไม่อาจอยู่ที่นั่น
ได้ในเวลานี้ ปีศาจจะต่อสู้กัน อาณาจักรของชาวมุสลิมยังถูกแสดงไว้ด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่ามียาดาวาส ฆราวาสและพิน
ดาวาส พินดาวาสคือผู้ที่ได้รับความรุนแรงด้วยพลังโยคะ ที่นี้แม่น้ำเลือดจะไหลนองอย่างต่อเนื่อง เพราะมีความเกลียดชัง
มากมาย แม่น้ำเลือดไหลนองอย่างรุนแรงมากในช่วงที่มีการแบ่งแยกดินแดน มันเป็นสงครามระหว่างพี่น้อง อย่างไรก็ตาม
ก็ตามพวกเขาก็คือพี่น้องกัน พวกเขาคือผู้ที่รบกัน แล้วแม่น้ำเลือดจะเกิดขึ้นได้อย่างไรเล่า พวกเขาฆ่ากัน พวกเขาใช้ดาบ
แล้วแม่น้ำเลือดก็ไหลนอง นี่คือช่วงเวลาของการบรรจบพบกัน หลังจากมีแม่น้ำเลือดแล้วแม่น้ำของก็ก็จะไหลริน กฤษณะ
คือเจ้าชายที่เยาว์วัย แต่กระนั้นพวกเขาก็ประณามกฤษณะ กฤษณะไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญของเหล่าเทพ
ถูกร้องว่า ผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณสมบัติที่สูงส่ง ผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยที่สูงที่สุด
คำสรรเสริญนี้ไม่อาจให้แก่เด็กได้ คำสรรเสริญนี้ให้แก่ราชาและราชินีเสมอ พวกเขาแสดงให้เห็นลักษมีและนารายณ์ใน
ยุคทอง ในขณะที่กฤษณะถูกแสดงไว้ในยุคทองแดง นี่คือการผิดพลาดอย่างมหันต์! แม้ว่าพวกเขาได้พูดถึงรามและสีดา
เพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นก็ไม่มีใครบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับวัยเด็กของลักษมีและนารายณ์ให้ลูกฟังได้ พวกเขายังเล่าสิ่ง
ผิดๆ เกี่ยวกับกฤษณะอีกด้วย อย่างน้อยพวกเขาก็ควรบอกเรื่องราวที่ถูกต้อง! คำสรรเสริญของลักษมีและนารายณ์คือ
เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยที่สูงที่สุด และศาสนาของความไม่รุนแรงที่สูงที่สุด
อ้อชะ ใครให้อาณาจักรแก่พวกเขา ผู้คนสับสนเมื่อมีการอ้างอิงถึงมนุษย์ เมื่อได้ยินชื่อของลักษมีและนารายณ์ สติปัญญา
ของลูกถูกดึงไปสู่ยุคทอง นี่คือการเล่าเรื่องราวของการเปลี่ยนจากนายธรรมดามาเป็นนารายณ์ ไม่ใช่เรื่องของการกลายเป็นก
ฤษณะ นี่คือการเล่าเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ไม่ใช่เรื่องของการกลายเป็นกฤษณะที่แท้จริง บาบาสื่อที่แท้จริง
มหาสมุทรแห่งความรู้บอกเล่าเรื่องราวนี้แก่ลูกๆ นี่เป็นเรื่องราวของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก เรื่องราว
ของศรีลักษมีและศรีนารายณ์ยังรวมไว้ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน มีการแสดงให้เห็นเรื่องราว 84 ชาตเกิดของพวกเขา เรื่องจะ
ข้ามฝั่งได้ด้วยการฟังเรื่องราวของศรีนารายณ์ พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และบอกลูกๆถึงเรื่องราวที่แท้จริงของการเปลี่ยนจากนาย
ธรรมดามาเป็นนารายณ์ ศรีนารายณ์เป็นผู้ใหญ่ ก่อนแต่งงานเขาเป็นใคร พวกเขาชื่อว่าลักษมีและนารายณ์ หรือมีชื่ออื่น
พวกเขาคือราเดและกฤษณะ และในการแต่งงานนั้น ชื่อของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นลักษมีและนารายณ์ บาบาสื่อให้ลูกเขียน
เรียงความเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือการผิดพลาดอันดับแรก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้
เป็นยุคเหล็ก มียาดาวาส ฆราวาสและพินดาวาส เวลานี้เป็นระยะเวลาของยุคเหล็ก แน่แน่นอนว่ายุคทองจะเกิดหลังจากยุค
เหล็ก พ่อพูดว่า พ่อมาที่นี้ในฐานะผู้นำทางของลูกๆ เพื่อปลดปล่อยลูกออกจากกรงเล็บของราวันและพาลูกกลับไป พ่อจะ
พาดวงวิญญาณกลับไปที่นั่น จดจำกันว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแยกจากกันเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่ใช่
ว่าศรีกฤษณะถูกแยกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน คำสรรเสริญนี้เป็นของผู้เดียวที่ไร้ตัวตน การพบปะที่สวयัมเกิดขึ้นเมื่อลูก

พบสัทกูรู ผู้เป็นตัวแทน ที่นี้ทุกคนคือกูรู จดจำกันว่าการพบสัทกูรู ผู้เป็นตัวแทน ลูกพบพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่แท้จริงในรูปแบบของตัวแทน การตกลงถูกทำขึ้นผ่านตัวแทน นี่ยังเป็นการหมั่นหมายด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณแยกห่าง จากดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่ไร้ตัวตน ท่านมาและเข้ามาในผู้นี้และทำให้ลูกได้หมั่นหมายกับท่าน ท่านเองกลายเป็นตัวแทน ท่านพูดว่า จดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั่งอยู่ในร่างนี้และพูดว่า จงจดจำพ่อผู้ เดียวเสมอ พ่อจะปลดปล่อยลูกออกจากมายาราวินและพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อจะให้อาณาจักรแก่ลูกแล้วไปนั่งอยู่ในดิน แดนนิพพาน กฤษณะไม่อาจพูดเช่นนี้ได้ ที่นี้คือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด กฤษณะคือเด็กเล็กๆ มีมากมาย หลายสิ่งที่ต้องถูกอธิบาย ดังนั้นบาบาจึงอธิบายว่าท่านเข้ามาในผู้นี้อย่างไร แล้วพ่อก็เริ่มเข้าใจว่าพ่อจะกลายเป็นราชา เหนือราชา พ่อมีนิมิตของวิษณุ และมีประสบการณ์กับความสุขมากมายในหัวใจ แล้วพ่อก็มีนิมิตของการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้เข้าใจมากมายนัก เวลานี้พ่อเข้าใจว่าบาบาให้นิมิตแก่พ่อว่าพ่อจะเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็น นารายณ์อย่างไร แต่แล้วพ่อก็ไม่ได้มีความเข้าใจมากมายเพียงนั้น เหมือนกับที่บาบาบอกลูกเมื่อคืนว่า พ่อไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้น เมื่อพ่อลืมที่จะจดจำชีพบาบา ไม่ใช่ว่าเมื่อ บาบาเข้ามา พ่อก็คิดว่าบาบามาแล้ว พ่อจึงมีการจดจำระลึกถึง และเมื่อบาบาจาก ไปพ่อก็ลืมที่จะจดจำท่าน เมื่อกำลังพูดถึงประเด็นต่างๆของความรู้ พ่อรู้สึกว่พ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดมาและพูดประเด็นเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม พ่อเองก็ยังลืมท่าน บาบาเพราะการจดจำระลึกถึงของพ่อหรือ จะพูดได้ใหม่ว่าพ่อจดจำบาบาครั้งแล้วครั้ง เล่า ดีที่ท่านมาในผู้นี้ เพราะทุกคนจะได้ประโยชน์ การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก ไม่ว่าพ่อจะมาหรือไม่ก็ตาม การจดจำท่าน นั้นก็เป็นสิ่งสำคัญ บาบาได้อธิบายว่าหลังจากการเกิดของกิตะแล้วก็จะมีการเกิดของกฤษณะ ก่อนอื่น มีชีพขยันดี แล้วก็ เป็นการเกิดของกิตะ จากนั้นจึงเป็นการเกิดของกฤษณะ ซึ่งมีความเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นท่านจึงพูดกิตะทันทีที่ท่านมา ท่าน ไม่ใช่เด็ก ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ว่าลูกจะอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร ก่อนอื่น จงคิดว่า ใครคือชีวา ผู้ที่ กลางคืนของท่านได้รับการเฉลิมฉลองนั้นคือใคร ยุคทองคืออาณาจักรของศรียกฤษณะ พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อ เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดามาเป็นนารายณ์ ท่านเติมเปี่ยมด้วยความรู้ คนอื่นไม่ใช่ผู้ที่เติมไปด้วยความรู้ พระเจ้าเติมเปี่ยม ไปด้วยความรู้ ผู้สร้าง ผู้เป็นแม่ลิต ท่านคือผู้ที่ให้ความรู้ของละคร ไม่มีใครรู้ว่าละครเริ่มต้นขึ้นเมื่อใดหรือสิ้นสุดเมื่อใด ไม่มีใครอธิบายได้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอยอย่างไรตั้งแต่ตอนต้นของยุคทองจนถึงตอนจบของยุค เหล็ก ผู้ที่เป็นตรีกาลดาร์ชิเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ได้ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวนี้ที่เป็นตรีกาลดาร์ชิ ท่านเท่านั้นคือผู้ที่ทำให้ ลูกเป็นตรีกาลดาร์ชิ อัศจรรย์

ถึงลูกที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นนายที่เติมไปด้วยความรู้และเป็นตรีกาลดาร์ชิ และทำให้เกิดความกระจ่างชัดในความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ระหว่างศรียกฤษณะกับพระเจ้าชีวา จงทำงานรับใช้ที่จะนำมนุษย์ออกมาจากความมืดมิด

2. จงไตร่ตรองหัวข้อที่พ่อให้แก่ลูกเพื่อเขียนเรียงความ และคิดว่าลูกจะอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่ให้ทานของความสุขในขณะที่อยู่อย่างมีความสุขเสมอ ด้วยการเติม ไปด้วยสมบัติแห่งความสุข

ในยุคบรรจบพบกัน บัพดาตาได้มอบสมบัติของความสุที่ยิ่งใหญ่ที่สุดให้แก่ลูกๆ ทุกวัน ในเวลาอมฤต จง คิดถึงประเด็นของความสุและรักษาความสุนั้นไว้ตลอดทั้งวัน ขณะที่อยู่ในความสุขเช่นนั้น จงให้ทาน ความสุแก่ผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง นี่คือการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะขณะที่ทุกคนในโลกมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลาย พวกเขากลับไม่มีความสุขที่แท้จริงอันไม่สูญสลายอยู่ภายใน ลูกแต่ละคนมีคลังสมบัติแห่ง ความสุข ดังนั้นลูกจึงต้องให้ทานอย่างต่อเนื่อง เพราะนี่คือของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

คติพจน์: งานที่สูงส่งของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือ การยกระดับผู้อื่น การมีความเมตตาและการให้อภัย

*** โอม ขานติ ***